

Distinctio.

Ite queritur de hoc qd dicitur ultio. c. q. ad ipsa creatione una aia e subtilior altera i essentia 7 ad intelligedu memoranduqz habilitior. Hoc eni uidetur esse falsum. qz sicut dicit Greg. oēs hoies natura pariter genuit ergo similis et ab ipsa creatioe anime pares sunt. **I**te queritur utru subtilitas ingenij 7 habilitas ad memoradu ueniat ex parte corporis an ex parte aie. **U**idetur magi in lit. dicere. sed oru huius uidetur. qz uidemus qz ipsa aia que no uariatur p tpa mo demetior est. modo ad intelligedu acutior. hoc aut no pot ee nisi ex parte corporis. **I**te uion? qz colerici sunt melioris ingenij qz flegmatici. ergo si hoc dicit plexione ex pte corporis uidetur. **R**espondendu qz sicut magi in lit. dicit satis pbabile e qz in ipa creatione sit pcellencia in aia. et qz dicuntur ee pares hoc no intelligitur quatum ad priuatoez ordinis naturaliu in pcellencia. sed quantum ad pseruatione ordinis in dominio 7 seruitute. **S**i aut queratur vñ ueniat ista pcellencia naturaliu vtru ex parte aie uel ex parte corporis. **D**icendu qz cu aia no sit ppter corpus sz corpus propter aiaz ista pcellencia ex parte aie no ex parte corporis uenit. in hac aut pcessit una aia altera. no rōe principij ex quo. cu sit ex nihilo. sed rōe sapietie 7 ditoris qui pduē omnia fm debitū ordinē. no est tñ negandū qn multū corpus facit ad exercitiū illaz habilitatū q aie a sua creatioe insunt. vñ bona dispositio corporis multū expedit sicut ecōtrario mala multū impedit. et propter hoc iudicantur colerici boni ingenij. quia aia quā ad usuz illius habilitatē iuuatur p uenientē positionē ex parte corporis actiui. no est illa ratio principalis boni ingenij. quia uidemus aliqui hoies orie pplexionis ingeniosos esse vnde cum uideamus hoies ad diuersa exercitia aptos. quosdam ad artes mechanicas. quosdā ad liberales. et itez quosdā ad mathematica. quosdā ad metaphysica. quosdā ad naturalia. quosdā ad rōalia. **S**i q̄ratur rō huius rñdebit theologus qz hoc est ex distributione donoz dei a quo no tñ pcedūt dona gratuita sz etiā dona naturalia. et omnia talia grē uocātur a sanctis. et de huiusmodi intelligitur illud quod dī. i. Pe. iiii. Unusqz sicut accipit grām i alterutru illā administrā

tes. **N**aturalis aut rñdebit qz hoc uenit ex diuersa dispositioe ex pte corporis uel q̄tū ad pplexione. uel quantum ad organisatione. vtriqz tñ bñ. sed theologus melius. qz principale 7 rōale assignat cām. vnde 7 phus in li. de aialibus cū assignat cās dispositiois mēbroz vbi no inuenit cām principale ex pte nature recurrit ad dispōnē 7 ditiis sapiē.

Distinctio. xxiiij.

Redictis addicēdu uidetur. **S**upra ondit magi qualr pcam originale per baptisimū delect. **I**n hac parte intendit inquirere vtru peccatū originale per pccā pximoz parentū multiplicetur 7 intendatur. **D**ividitur aut pars ista in partes tres. **I**n quaz prima magi mouet q̄stione 7 determinat fm alioz opinionē. **I**n secūda determinat fm vitatē. ibi Alioqn sibi dīdicere onditur. **U**el pax añ **E**cce perspicuū fit lectori. **I**n tertia vō dissoluit quandā apparentē scripturę auctoritatē. ibi **E**t hz pccis parentū. **P**rima pars hz tres partes. **I**n prima magi mouet q̄stione **I**n secūda determinat fm alioz opinionē. ibi. **D**e hoc aug. in eueh. ambigue differit. **I**n tertia vō qz illa opinio uidebatur super uerba aug. ee fundata subiungit modū per quez aug. illā q̄stione dissoluit. ibi qz uero in actuali peccato ade plura. **U**bi apparet qz aug. illā q̄stione pertrahat ambigue. 7 q̄i insolutā illā dimittit. **S**imilr secūda principalis hz tres partes. **I**n prima ondit pcam originale magi nec qz multiplicatur nec intēditur ppter peccata pximoz parentū. et hoc rōne sumpta ex parte pene. **S**ecundo uero quia originale peccatū ortū hz a peccato primi parentis determinat de grauitate peccati ade. ibi **H**ic queri solet utru peccatū ade. **I**n tertia aut determinat de illius peccati remissione. ibi **S**i uero queritur an illud peccatū. **S**imiliter secūda pars principalis tres hz partes. **I**n prima magi mouet dubitatōz que 7 surgit ex apparenti 7 trarietate. **I**n secūda parte determinat illaz 7 trarietate appētē exponēdo auctoritates quantum ad intellectū lralē ibi **S**z ut ait Hiero. nec lex prophetie. **I**n tertia vō explanādo quantum ad intellectū mysticū siue morale. ibi qz etiā mystice intelligēdu esse onditur. **E**t sic tria precipue

magis determinat in lit. s. qualis peccata pentu
beant imputari posteris. et itez cuius quantitas et
intensionis sit culpa originalis. et postremo
simul cum hoc determinat qualis heat puniri.

In intelligentia huius perit circa tria inci-
dit hic quod. Et primo queritur de ori-
ginali quantum ad causam procedentem. **S**e-
cundo queritur quantum ad quantitatem concomitantem.
Tertio vero quantum ad penam consequentem. **C**irca pri-
mum queritur duo. Primo queritur utrum peccata
proximi possint transmitti ad plene peccata sua
actualia an a solo primo parente transfundatur
originalis culpa. **S**ecundo queritur utrum primi
parentis potuerit in plene transmitti satisfacti-
onis iusticiam sic transmissit peraricationis culpa.

Circa primum sic proceditur et queritur utrum
parentum proximorum filius imputetur peccata.
et transmittatur ad eos. **E**t quod sic
videtur. Primo auctoritate **exo. xx.** Ego sum
zelotes vindicatis peccata patris mei. si ergo deus vin-
dicat et vindicta dei transit a patre in filium. pari-
ter videtur quod culpa. **I**tem hoc videtur **exo.**
iii. 12. xiii. Ego inducam malum super Jeroboam
et super universam domum eius. **E**t ibi habetur quoniam
tota posteritas propter peccatum patris fuit con-
sumpta. ergo videtur quod peccata proximorum parentum filiis
imputentur. **I**tem hoc videtur ratione. In his tribus
symbolis facilius est transitus. scilicet maius est symbo-
lum et convenientia parentis proximi ad plene quam pa-
rentis remoti. si ergo pater remotus potuit
culpam transmitti in posteros. multo fortius
videtur de parentibus propinquis. **I**tem pater
proximus transmittit peccatum in filium quod aliunde
suscepit. scilicet magis unusquisque potest coiccare
quod habet a se quam quod habet ab alio. ergo multo forti-
us videtur quod possit ad plene transmitti pec-
catum quod accepit si transmitti potest peccatum quod
aliunde accepit. **I**tem hoc peccatum adest transit ad po-
steros quod in adam fuimus cum ipse peccavit. ergo
pari ratione si pater proximus peccavit quoniam pater
eius erat in lumbis eius. videtur similiter quod pecca-
tum patris proximi in plene transfundatur. **I**tem
ratio quare peccatum originale transfunditur est quod est
infectio virtutis generative et actus generandi. ergo
si aliquod peccatum constituit actum generandi. videtur quod
tale debeat in plene peccatum transfundi. scilicet est tale pec-
catum adulteri. ergo videtur quod saltem idem peccatum
generale debeat in posterum reducere. ac per hoc pec-
catum originale intendere et multiplicare. **E**t sic

3. Eze. xliij. Filius non portabit iniquitatem patris.
ergo si hoc non est uerum de parente remoto ut
de adam saltem veritate habet circa propinquos. **I**tem
Gal. vi. Unusquisque onus suum portabit. scilicet si
peccata parentum in plene reducantur non portaret unus
quisque onus suum imo etiam onus alterius. ergo non
Et itez alibi. Unusquisque pro se rationem reddet deo
Item **Ansel. v. conceptu vgi. c. xxiij.** Parentum
proximorum peccata ad originale peccatum non estimo per-
tinere. scilicet si transfundatur a patre in plene perti-
nerent ad originale peccatum. ergo non. **I**tem non
est maior ratio quare transfunditur iusticiam quam iusticiam.
scilicet per se non generat filium sanctum et baptizatus
non generat baptizatum sicut omnis fuit sanctus. ergo
pari ratione pater proximus non transmittit peccatum ad
plene. **I**tem nullum peccatum transmittitur a pa-
tre in plene nisi mediante carne. scilicet peccata actua-
lia que committuntur carne non imitantur. nec nova in
seccione inficiuntur. ergo videtur quod ad plene trans-
mitti non possint. **I**tem si peccata actualia trans-
mitterentur in plene a parente. ergo filius peior
esset patre et dignus maiore punitione. si ergo est
magne crudelitatis vel impietatis dicere quod
puulus natus peior sit iniquo parente. per quod.
R. vero quod peccatum parentum transire ad plene
potest intelligi tripliciter. aut punitione. aut imitatione
aut transfusione. si punitione ut proles punia-
tur pro peccato parentis. sic attendendum est quod duplex
est punitio. una eterna. et alia temporalis. quantum ad
punitionem eternam nullo modo transit. scilicet quod aliquis
daneatur pro solo peccato parentis. **vn Ansel. de**
conceptu vgi. dicit quod puuli non danantur pro cul-
pa adei tamen scilicet pro culpa propria quam habent sed non
beant iam agendo sed obediendo. Si autem loquimur
de temporalis punitione sic quod per puniuntur in filio sicut
ad litteram videmus. et scriptura ostendit. bene transit
peccatum parentis in plene siue plene uolente siue no-
lente. et hoc est de severitate divine iusticie. **I**tem
Alio modo dicitur transire peccatum a parente in plene per
imitationem. et sic peccatum diaboli quodammodo tra-
nsiit in genus humanum et peccatum adest in posteros
et peccata proximorum parentum in filios frequenter
pertransiunt iuxta illud **sap. ij.** Inuidia diaboli mors
introiit. non tamen transit in omnes sed in eos qui
imitari uolunt. **T**ertio modo dicitur peccatum transire
a parente in plene et hoc transfusione sicut in-
fectio noua carni habet ab alia infectioe. et hoc modo
peccatum habet transfundi in plene a solo primo parente
Ratio autem habet quod duo sunt in peccato. scilicet priuatio

debiti et uersio idebita. et hoc duo ponuntur in peccato deformitas et macula. macula namque ponitur ex uersione sed deformitas ex debiti priuatione manente obligatione. Ad hoc ergo quod aliquis possit peccatum ex patre habere necesse est quod in illo possit ad aliquid obligari. et possit eo bono ad quod obligatur in ipso priuari. et quod possit et maculari. hoc autem solum fuit in primo parente. ad aliquid. n. tota humana natura et omnes eius posterii in illo obligati fuerunt. s. ad huiusmodi rectitudinem et iusticiam siue non occupiscentur. et in illo per eius uersionem illa rectitudinem priuati sumus. et quia illa obligatio carne sua inficit infestationem fedelitatis et passionem mortalitatis. et caro nostra habet propagari ex illa. hic est quod in illo habemus iusticiam et ab ipso traducimus singulis peccatum per plenam rationem. in nullo autem posterorum noua obligatio ne filii obligantur in penam. nec etiam caro transfundenda inficit noua infestatione ex eius culpe actualis perpetrata. hic est quod nullus pens proximo potest in plenam suam culpam actualiter transfundere. Et hoc est quod dicit Anselmus in libro de conceptu virginis. c. xxviii. Parentum proximorum peccata ad originalem peccatum non estimo pertinere. quippe si ad ea nequissimum ad eos quos generatur erat iusticia sua traducere nequaquam posset iniusticia sua eis transmitti. hoc autem intelligit quantum est de transfusionem culpe ad quam consequenter eterna damnatio scilicet de transitu quantum ad punitorem temporalis pene subiungit in fine capituli. Non nego propter merita bona parentum filijs multa et magna beneficia corporis et anime impendi. et propter peccata pentum filios et nepotes usque ad tertiam et quartam generationem et forsitan ultra diuersis in hac uita tribulationibus flagellari et ea perdere bona in corpore et in anima quod forsitan consequerentur si iusti fuissent quorum exemplum legum est hic inferre. Ex his ergo patet ratio ad quod propositum. cedendum est. n. quod peccata actualia proximorum pentum ad originalem non pertinent. nec cum originali transfunduntur. sic rationes ad hanc partem inducere conueniunt. nihilominus tamen transeunt aliquo modo quantum ad uidentiam et punitorem temporalem. sicut primo probatur auctoritate exo. et demum exemplo. Ad illud uero quod obicitur rationem quod facilius est transire in huiusmodi symbolum. uero quod illud uerum est quod utroque eorum equaliter saluat ratio principij agendis. peccata autem actualia non habent partem uitandam prolem nisi ille solus in quo habuimus obligari et in quo tota massa

generis humani potuit uitari sicut omnium est. et ideo illud non cogit. Ad illud quod obicitur quod transmittit illud quod aliunde suscepit. uero quod ex hoc non sequitur quod transmittat illud quod est a se. peccatum. n. quod aliunde suscepit est peccatum naturale. scilicet peccatum quod ipse facit est peccatum personale. coactio autem alius proprietatis per uiam generationis plus respicit ueritatem nature quam actum persone sicut est omnium est. Ad illud quod obicitur quod ideo peccauimus in adam quod fuimus in ipso dum peccauit. uero quod ista non est tota causa scilicet filii cum hoc exigitur quod in primo parente omnes posterii possent obligari et caro omnium posterorum possit infici et fedari. hoc autem in alio quam in adam non habet repitum. ideo per 34. Ad illud quod obicitur quod peccatum adulterij attenditur circa actum generationis. uero quod tamen circa actum generationis attendatur non tamen dicitur corruptores qui sunt in ipsa uirtute generationis se se sed qui consilium voluntatem rationales et ita de persona. tamen per hoc culpa adulterij per culpam in plenam transfunditur non habet. nihilominus tamen quod actum generationis consistit plus imputatur propter quam alia peccata pentum. unde uilis et abiectus reputatur ille qui natus est de adulterio et per etiam leges humanas hereditate prima reputatur indignus. unde illud peccatum plus redundat in prolem quam actualia. non tamen sic redundat ut primi parentis culpa qui posteritatem suam non tantum obligauit ad ignorantiam et penam. sed etiam fedauit peccatum originalis macula ob quam quilibet cum nascitur dignus est ira et indignus uisione dei.

Quando queritur utrum primus parens pro posteris suis potuerit satisfacere sicut potuit eos ex culpa sua uitare. Et sic uidetur. Anselmus de conceptu virginis. c. xxiii. Si ad ea nequisset ad eos quos generatur erat iusticia sua producere nequaquam posset ad eos iniusticia transmitti. si ergo hoc uerum est sequitur quod si ad ea potuit sua culpa filios reddere cupabiles sua satisfactio potuit eos facere excusabiles. Item omnes in adam peccauerunt. quia fuerunt in adam peccante. ergo pari ratione si omnes fuerunt in adam satisfaciente uidetur quod omnes in ipso satisfecerint per locum a filio. Item hoc ipsum uidetur ratione. Si oppositum est causa oppositi et propositum est causa propositi. sed ad transgressionem fuit causa transgressionis nostre. ergo uidetur quod eius iustificatio et satisfactio causa fuerit nostre reparationis

Sicut ergo in adam peccauimus ita uidetur
 q. in eodē satisfecerimus. Et iste tres rōnes
 sup̄te sunt p. locū a fili. ¶ Itē hoc ip̄s oñdit
 p. locū a minori. **P**rior ē de⁹ ad miserēdū
 q̄s ad rōnandū. s. diuina iusticia p. trāsgre-
 sione ade rōnauit totam posteritatem pena
 mortalitatis. ergo multo fort⁹ diuina miseri-
 cordia p. satisfecōe debuit reddere grāz iustifi-
 catōis. ¶ Itē potentior est grā in bono q̄s sit
 culpa in malo. s. culpa ade potuit totā poste-
 ritatē inficere et reddere deo odiosā. ergo ml-
 to fort⁹ grā q̄ fuit collata ade potuit totā po-
 steritatem reparare et reddere deo gratā. ¶ Itē
 f. leges hūanas tutor pot⁹ pōt rōditōez pu-
 pilli meliorare q̄s deteriorare. si ergo multo
 maioris benignitatis ē lex diuina q̄s hūana
 uidetur q. pot⁹ rōditio nra in primo pente o
 peiori potuit fieri melior q̄s de meliori dete-
 rior. ergo si trāsgrediendo potuit transfun-
 dere culpā multo fort⁹ et satisfaciēdo potuit
 transmittere iusticiā. ¶ **S**z. 5. Adā cū pecca-
 uit cecidit ab immortalitate in necessitatē mo-
 riendi. ergo si grā supueniēs nō aufert imu-
 tabilitatē diuine sūtē. remansit ergo p. grāz
 mortalis. s. mortalis o necessitate gnat mor-
 talē. ergo q̄stuncqz adā satisfaceret gnaret
 filios suos morti obnoxios. s. nulla creatura
 rōalis ē morti obnoxia nisi ppter culpā. er-
 go nunqz potuit satisfacere qm trāsmitteret
 culpā. ¶ Itē iusticia originalis rōstitit in qdā
 mentis et corporis integritate. s. qz v̄gitas dicit
 incorruptōez mentis et carnis ex quo semel
 pditur nunqz p. satisfaciōe pōt recuperari. er-
 go pari rōe nec originalis iusticie donū p. sa-
 tisfatiōez recuperatur. si ergo ex ill. iusticie
 priuatōe inest nobis originalis culpa. ipossi-
 bile fuit q. adā satisfaceret p. posteritatem suā
 ¶ Itē ois satisfactio pccōis tūdatur super
 grāz gratū faciētē. s. grā gratū faciēs nunqz
 pōt trāfire ab uno hoīe in aliū sicut i primo
 li. pbatū ē. s. grā imediate a solo deo datur
 uidetur ergo q. in primo pente satisfacere nō
 potuerit gen. hūanū. ¶ Itē efficacior ē i uno
 quoqz fides sua sibi et grā q̄s sit aliq. s. adā nō
 potuit p. seipso satisfacere. s. opportū fuit
 filiū dei pati sicut oñdit **A**nse. in li. cur deus
 hō. ergo nō uidetur q. potuerit i alios satis-
 factōis iusticiā deriuare. ¶ **S**z. 6. q. cū q̄rit
 utz tota posteritas potuerit in adā satisfacere

re sicut in eo potuit uitari. hoc tripl̄ pōt in-
 telligi. aut q. adā ita posteris suis coicaret et
 culpā et satisfactōez simul. Aut ita q. coicarz
 satisfactōez s. nō culpā. Aut ita q. in se sa-
 tisfaceret et p. se. ita q. i posteris nō coicaret
 culpā. **P**rim⁹ duo modi nō solū sunt ipossi-
 les s. etiā nō itelligibiles. qz claudūt i se duo
 opposita. si. n. adam coicasset simul posteris
 culpā et satisfactōez. simul eēt culpabiles et
 satisfacerent. ergo simul eēt iusti et iniusti.
Silr si coicaret satisfactōez et nō culpā. ergo
 inocētes satisfacerēt. et hoc silr nō ē itelligi-
 bile. nō. n. sit satisfactio nisi p. offēsa. et si adā
 nō coicaret posteris culpā ip̄s h̄rent oimodā
 inocentiā. si hoc. locū nō h̄ret in eis satisfi-
 ctiō aliq. p. inocenti. n. satisfacere nō est itel-
 ligibile. **T**ertius aut modus vbi. s. q. adā sa-
 tisfaceret p. culpa sua ut suā satisfactōe ipe
 directur trāsfusio originalis culpe et si itelligi-
 bilis sit. ipossibilis tñ fuit ip̄i ade. et rō hui⁹
 meli⁹ reddetur in tertio cū agetur de modo
 redēptōis hūane. ad p̄is aut hoc dixisse suf-
 ficiat q. adā sic satisfacere nō poterat ut ipe
 directur transfusio culpe originalis in posteri-
 tatē suā. et rō h̄ sumitur et a pte ip̄i ade et a
 pte grē. et a pte corruptōis nature. **A** parte
 ade qm ipe debitor mortis erat et dign⁹ pe-
 nalitate et miseria. et iō q̄stuncqz mortē uel pe-
 nā sustineret p. trāsgressiōe sua deo satisfacere
 nō poterat sufficienter. **A** pte v̄o grē p
 quā satisfaciebat rō sumitur. qm illa gratia
 erat grā p̄nialis q̄ qdē respiciebat ip̄az uolū-
 tatē p̄sone. et iō p. ip̄az nō curabatur morbo
 occupie q̄ radicabatur in carne. et ppter ea qn-
 tuncqz satisfaceret remanebat natura cor-
 rupta. et ita necessitas ad transfundendū ori-
 ginalē culpā. **E**x pte v̄o nature sumitur rō.
 quia cum natura humana tota in ip̄o uitata
 eēt tñ rōpēlabatur illa corruptio nature q̄sti-
 p̄ci ē tota hūana natura. et iō qdē adā face-
 ret lōge iferi⁹ eēt eo qd exigebat rōs ad tāte
 dānatōis et corruptōis recōpensatōez. et iō p
 illa nō poterat satisfacere. **P**ossit etiā nihilō
 min⁹ assignari rō ex pte diuine offēse q̄ cū
 eēt infinita rōe ei⁹ qz est o infinitū nō recipie-
 bat recōpensatōez nisi aliq. satisfaceret qui
 eēt infinite bon⁹. et iō nō indocte dicunt aliq
 q. nō solū satisfactio p. pccō ade s. etiā pro
 quocūqz alio pccō fundata est super meritū et

10
satisfactōes xp̄i in cuius fide ⁊ sacris d̄s p̄ci
quibuscūq; peccatis. ⁊ s̄o igitur oēs de ple-
nitudine ei⁹ accipe ⁊ ip̄s dici caput toti⁹ eccl̄ie
tā finalis q̄ primitiue. p̄s ergo q̄ quocūq;
mō dicatur ip̄sibile fuit adā p̄ posteris su-
is satisfacere. vñ cecēde sunt rōes hoc ostē-
dentes. ¶ Ad illud q̄ ob̄ de v̄bo **Ansel.**
q̄ si nequisset iusticiā pducere. **ad q̄ An-**
sel. ibi loquitur de iusticiā originali. ⁊ illā di-
cit q̄ adā ⁊ seruare potuit posteris ⁊ trans-
dere. hoc aut̄ intelligendū ē sane. non q̄ aliq;
q̄litas q̄ eēt in aia ade p̄ multiplicationes ad
posterios descēderet s̄z q̄ aia ade inuocens cō-
iuncta fuerat carni pure ⁊ imaculate. ⁊ si ste-
tisset aia potuisset illā carnē seruare a cor-
ruptōe mortis ⁊ a corruptōe libidinis. ⁊ hec re-
ctitudo erat originalis iusticia. si aut̄ in hac
adā p̄stisset cū ḡnaret posterios carnē ima-
culatā trāssūderet. ⁊ s̄lū dū aia creata a deo
inocens tali carni uniretur illud idē posse ⁊ eā
dē rectitudinē h̄ret quā hūit aia ade. et per
hoc originalē iusticiā. et p̄ tanto originalis
iusticia trāsfundi d̄r. q̄ si hanc h̄z p̄r necesse
ē q̄ hanc h̄eat filius. et hoc est ex rōne bone
dispōnis ex pte carnis quā originalis iusti-
cia cōstituit. nō sic ē de iusticia satisfactōis q̄
uoluntates respicit nō carnis integritatē. ¶
Ad illud q̄ ob̄ q̄ sicut fuim⁹ in adā peccan-
te ita fuim⁹ in ip̄o satisfaciēte. **ad q̄** nō ē iste
q̄ p̄cōm ade p̄ eo q̄ illā iusticiā originalem
priuabat nō t̄m respiciebat p̄sonā s̄z etiā na-
turā. s̄z q̄ satisfactio illā inocentiā nō restitu-
ebat p̄sonā nō naturā respiciebat. et iō n̄ sic
in posterios redūdere potuit satisfactio sicut
redundauit transgressio. ¶ Ad illud q̄ ob̄
q̄ si oppositū ē cā oppositi. **ad q̄** illud in-
telligitur in his oppositis quorū utrūq; ē al-
qua natura ⁊ in eis q̄ recte sunt opposita. ⁊
p̄ illud in quo opponitur. ⁊ rōe hui⁹ triplicis
aditōis illa p̄positio nō h̄z locū in p̄posito.
primū quidē q̄ culpa nō dicit aliq̄ naturam
s̄z pot⁹ priuatōes. **Secundo** v̄o q̄ iusticia sa-
tisfactōis nō directe opponit culpe originali
s̄z potius originali iusticie. ⁊ si illa iusticia ori-
ginalis fuisset in adā generāte fuisset cā op-
positi. **Tertio** v̄o q̄ culpa ip̄i ade opponit
ip̄i satisfactōi inq̄tū corrūpebat p̄sonā non
inq̄tū corrūpebat naturā. ⁊ inq̄tū corrūpe-
bat p̄sonā meritū erat etne dānatōis. **et** q̄tū

v̄o corrūpebat naturā principū erat v̄is
corruptōis. iusticia ergo satisfactōis aufere-
bat ab ip̄o adā meritū eterne dānatōis. et p̄
illud opponebatur ei ⁊ erat cā oppositi. s̄.
eterne beatitudinis p̄ modū meriti. v̄itū at̄
corruptōis nō auferebat nec eius oppositū
cābat. q̄ p̄ illud nō opponebatur ei. ¶ Ad
illud q̄ obicitur q̄ p̄rior est deus ad mise-
rendū q̄ ad cōdēnandū. **ad q̄** illud uerū ē ubi
misericordia sic h̄z locū q̄ nō excludit iusticiā
iusticia aut̄ req̄rebat maiorē satisfactōe q̄
adā posset facere. et ideo misericordia pro
illa modica satisfactōe ade non debebat toti
ḡni huano donare offensam s̄z quod nobis ⁊
sibi deerat decebat eum supplere q̄ ⁊ fecit.
cum p̄pter nimiam charitatē suā filiū suū
unigenitū misit in similitudinē carnis pecca-
ti. ⁊ cū essemus mortui p̄cō diuificauit nos
xp̄o. ¶ Ad illud q̄ obicit q̄ potentior est
grā q̄ sit culpa. r̄ideri p̄t dupliciter. **primo**
q̄ illud intelligendū est ita illi⁹ effect⁹ ad quē
grā ordinatur. grā aut̄ gratū faciens ip̄i ade
collata nō ordinabatur ad remouendū carnis
corruptōes s̄z uoluntatis deordinatōes. q̄ re-
formatiua erat imaginis non repatiua carnis.
nihilomin⁹ t̄m in repatōe carnis potentior est
aliquo mō q̄ culpa. dū per grāz meretur hō
secundā s̄olā. **Alter** p̄t dici q̄ et si gratia
potentior sit q̄ culpa. nō t̄m sequitur q̄ to-
tū reformet quod culpa destruxit. multo enī
facilius est destruere q̄ cōstruere. vñ un⁹ ma-
lus cib⁹ aliq̄n plus corrūpit naturā q̄ centz
bone medicine possint eā reparare. q̄uis medi-
cine ille sint ualde potētes ⁊ v̄tuose. ¶ Ad
illud q̄ obicit de lege pupilloz. **ad q̄** adāz
ad posterios n̄ opatur sicut tutor ad pupillos
s̄z sicut p̄r ad filios. vñ sicut pater facilius
p̄t bona sua dissipare ⁊ destruere. et p̄ v̄is
hereditatē filioz deuastare q̄ possit illā post
deuastatōes ⁊ cōsuptōes reparare. sic ⁊ in p̄po-
sito intelligendū ē se habere.

Quoniam sequenter circa secundū articu-
lū q̄ritur de q̄titate originalis. Et
circa hoc q̄runtur duo. ¶ **Primo**
queritur de ip̄o originali sub rōne q̄tittatis
cōtinue utz unū originale possit esse maius
altero. ¶ **Secundo** queritur q̄tū ad rōem
q̄tittatis discrete v̄itū. s̄. unum originale sit
ponere uel plura.

Quia primū sic proceditur et quātrū originale in oib' repiatur equalit'. Et q' sic videtur. *Anf. de ori. pec. c. xxvii.* Originale peccm in oib' estimo eē cōle. *Itē* hoc ip̄s videtur rōne. Originale peccm ē carētia debite iusticie sicut sepe dictū ē. s3 q̄z illa originali iusticia ē simplr nudat' et priuat', ergo si eq̄l' oēs sunt priuati eq̄l' originali macula sunt infecti. ergo in q̄buscūq' peccm originale repitur eq̄l' repitur. *Itē* hoc ip̄m ostēdit p' cas. originale peccm ē i no bis p̄pt' ade iobediētā. inobediētia ade una fuit et equaliter oēs posteros respiciēbat. ergo uidet q' oēs equalit' culpabiles faciebat. *Itē* hoc ip̄s uidet p' penā. oēs enī habētes culpā originale equaliter puniūt. s. oimoda uisione dei. Si ergo q̄ntitas pene rīdet q̄nti tati culpe. uidet q' si ē eq̄litas i carētia uisio nis dei. q' sit equalitas i corruptiōe origial'. *Itē* hoc ip̄s pbat p' cupiscētia. origiale in peccatū ad oē malū reddit p̄nū p' cupiscē tiaz. Unde dū lex phibet p' cupiscētia phi bere dicit oē malū. ergo origiale peccm unū quodq' corruptit ulr'. sed ulēm corruptiōez nō origit repire ē mai' et min' imo i oib' i q̄bus repitur i termino repit. ergo uidetur q' ori gial' culpa nō possit eē maior i una p̄sona q̄z i alia. *Itē* si mai' ē origiale i uno q̄z i alio aut hoc ē ex actu pentis. aut ex actu plis. ex actu pentis eē nō potest. Nā sicut pbatū ē. s. peccatū pentis nō trāsit i plem. ex actu uero plis eē nō potest sicut planū ē. ergo uidetur q' origiale nullo mō i vno q̄z i alio repiat in tens'. *Sed* otra. *Ansel. d. ceptu uirgia li.* sicut p̄pter naturā nascit corrupta p̄sona. ita natura p' p̄sonā efficitur mai' peccatrix. s3 peccatū q' ificit naturā ē peccatū origiale. ergo uidet q' origiale peccm in aliquo possit fieri mai' et intēs'. *Itē* hoc uidet rōe. Nul lum malū ē in sūmo. sed qd ē citra sūmūz itē di potest et augeri. ergo origiale peccm itēsibi le est. ergo pōt mai' in uno q̄z i altero repiri. *Itē* origiale peccm ē cupiscētia. sed cupiscētia pōt intēdi sicut pōt et remitti. et aliqñ remittit sicut p3 p' expimētū. ergo uidet q' peccatū origiale intēdi ualeat. et sit maius i uno q̄z i alio. p'letia itēs' i eodez fm status diuersos. *Itē* seditas carnis ē rō q̄re aia strahit origiale. sed caro nō ē infecta in sūmo

et q' nō ē infectū i sūmo dūz trāsit p' uia infecti onis pōt magis et magis infici. si igit' caro no stra trāsit p' uia infectiōis dū p̄pagat. uidetur q' magis et magis inficit. ac p' hoc quotidie origiale peccm augmētatur. *Itē* oīs p̄prietas q̄sto magis appropinquat sue cāe ē itēsior et fortior. q̄sto magis elongat' ublior. sed cor ruptio origialis ab adā p̄ducit tanq̄z a fōta li p̄ncipio et a radice. ergo uidetur q' q̄sto ali q̄s ē ade p̄ximior tāto origial' culpa sit i eo intēsior. *Itē* una aia meliora h3 naturalia q̄z alia. sic i prima oi. habitū ē. s3 tāto corru ptio peior ē q̄sto ē i meliori natura. sic aug. dicit et exp̄sse rō manifestat p̄pter dignita tem ei' qd corruptit. ergo origialis corruptio peior ē in una aia q̄z in alia. et si hoc. uidet q' culpa intēsior. *R̄spōsio* dicēdūz q' sicut si adā stetit oēs eq̄l'iter essent inocentes. ita nūc cū adā peccauit oēs facti sūt peccatores et illa culpa origial' in oib' repitur eq̄l'iter. ita q' nō ē maior in uno q̄z in altero. n3 intēdi habz i eod' subiecto. *Ad* cui' itelligentiā notāo est. q' ista tria scurrūt ad origiale pec catū. scilicet ubite iusticie carētia. et cupiscē tia. et carnis seditas. et primum ē ipi originali eēntiale. scōm vō materiale. et tertū tale. sic s. explanū fuit. Si ergo origiale uberz auge ri. ex aliquo istoz oportet eū intēdi. cū aut p' nullū hoz intēdi habeat. i oib' eq̄l'iter habz repiri. q̄ntū ad carētiāz nāqz debite iusticie nō pōt intēdi. ista enī carētia nō pōt esse maior in uno q̄z in alio nisi triplici de causa. aut q̄a iit obligatio fortior. aut quia sit ibi priuatio maior. aut quia modus priuandi sit detestabilior. nullo itoz modorum maior h3 esse carē tia in uno q̄z i alio. nō est enim obligatio for tior quia omnes eq̄l'iter in adā obligabantur nā priuatio maior qz eodē dono scilicet origi nalis iusticie p' origiale culpā nudantur. neqz modus priuandi detestabilior. q̄a omnes pri uati sunt p' unaz inobediētiaz ade. et sic origi nale rōne carētie debite iusticie non recipit maius et minus sed i omnibus equaliter. silr nec q̄ntum ad cupiscētiā intēdi habz. si enī intēditur appetitus uel cupiscentia respe ctu alicuius detestabil' in aliquo. hoc pōt esse tripliciter. aut ex p̄plexiōe. aut ex assuefacti one. aut ex uiculi refrenātis c̄fractione. prio modo absqz dubio cupiscētia augeri potest

sicut p³ de concupis carnis q³ magis feruet i co-
lericis i sanguineis q³ in melancolicis. s³ tal³
intensio nihil facit ad culpā. nō. n. ē culpabil³
sed naturalis uel penalis. **S**ilr i secundo mō
concupis intendi pōt in eo sē hoīe. sicut p³ i eo
q³ assuefactus ē luxuriari i bona cibaria co-
medere qd³ magis est p³ i ardent³ concupi-
scit q³ is qui talia nō gustauit. sed hec inten-
sio nō facit ad originale peccatū sed pot³ ad
actuale. quia nō d^r originale peccatū concupis
quocunq³ mō sed solū put ab origine ē d^rta
Tertio mō nō pōt intendi sed in oibus habz
equal³ repiri p³ eo q³ illud retinaculū origi-
nalis iusticie merito culpe ade in oib³ ē d^rfra-
ciū. et qm̄ f³ istū tertiu modū attenditur q³ti-
tas originalis ex pte concupie. hinc ē q³ q³tu-
ad concupias originalis culpa in oib³ in q³b³ est
reperitur equal³. **S**imil³ q³tu ad fedicitatē
q³ est in carne nō pōt esse maius i min³ origi-
nale. et hoc p³. nā q³ aliqua pprietas itēdat^r
req³rit idoneitas ad itensione tā ex pte susce-
ptibilis q³ ex parte pprietatis que intendit^r
q³ etiā ex pte agentis. rsi aliq³ hōz defuerit
pprietas illa nō hz intendi sicut p³ d^riderati
oia aut hec deficiūt in pposito. defect³. n. est
ex parte susceptibilis. nā sicut speculū nouū
inficitur a muliere mēstruata. s³ postq³ inue-
teratū ē ex aliquo aspectu nō recipit nouam
infectōez. sic hūana natura in sui primordio
quasi noua ex nō infici habuit a corruptione
psone. postmodū vō quasi inueterata ex no-
ua corruptōe non recipit nouā infectōez. **D**efect³
etiā est ex pte agentis. q³ nullus ē
post primū hoīez cui³ transgressio respiciat
nisi obligatōez persone. hinc est q³ talis cul-
pa nō hz inficere carnē iunctā. **D**efect³ est
etiā ex pte pprietatis itensibilis. illa. n. quoz
impositio scā est in termino nō hnt recipere
magis i min³ sicut uult phās. feditas autem
carnis ē q³ ē principiu d^rctōis originalis ortū
hz ex carentia originalis iusticie. i q³ carētia
illa nuditas quedā est i nudo non est repire
magis nudū. sic originalis iusticie nuditas nō
recipit magis i min³. sic nec carnis feditas.
Et sic p³ q³ ex pte feditatis carnis origiale
nō hz intendi uel augmentari in eodē uel in
diuersis nec ex parte concupie uel carentia de-
bite iusticie sicut oñsū est. nec sunt plura con-
currentia ad originale. manifestū est ergo q³

originale peccatū in oibus in q³bus reperitur
hz esse equaliter. i d^rcedende sunt rōes hoc
oñdentes. **A**d illud ergo q³ obr³ de **A**n³.
q³ natura p³ psonā efficitur magis peccatrix
vō q³ natura dupl³ accipitur. uno mō natura
d^r uis insita reb³ ex similib³ similia pcreans
Alio mō d^r natura ipm̄ oñe. his duob³ mo-
dis distinguitur natura i psonā. i cum d^r q³
natura corrūpit psonā accipitur natura p ui-
ppagatima. i corruptio psone d^r illa q³ respi-
cit uoluntatē rōalē. cū aut dicit **Ansel.** q³ na-
tura efficitur p³ psonā magis peccatrix acci-
pitur natura p coi³ put d^rideratur in suppo-
sito. i hoc p³ p³ exēplū suū qd³ dicit. **S**ic adaz
peccante peccat hō. sic adā magis peccante
magis peccat hō. et hoc mō natura nō habz
corrūpi p³ peccū originale solū sed etiā p pec-
catū actuale. ex hoc ergo nō seq³tur q³ origi-
nale habeat esse mai³ i intens³. **A**d illud
qd³ obr³ q³ nullū malū est in sumo. vō q³ est
sumū simpl³ i sumū in gñe. i q³uis nō otin-
gat repiri sumū malū simpl³. est tñ reperiri
malū qd³ ē sumū in pprio genere. sicut uide-
mus aliq³ ita priuatum uisū q³ nō pōt esse
magis. sic in pposito pōt intelligi q³ origina-
le simpl³ priuat iusticiā originale. et iō ē i
fectio ē in termino. **P**ossēt tñ dici q³ rsi non
eēt in sumo. nō tñ sequitur q³ possit intendi
q³ pōt eē defect³ ex parte susceptibilis ut ex
pte agentis. i utriq³ hic deficit sicut i oñsū
est. **A**d illud qd³ obr³ q³ concupis pōt cresce-
re. vō q³ est uex intensiue s³ nō extensiue.
illud in cremētū nō facit ad originale peccū
cum non sit nisi ex d^rplexione uel ex assue-
factōe sicut oñsum est. **A**d illud qd³ obr³ q³
feditas carnis pōt esse maior. vō q³ rsi fed-
tas carnis prout ē corruptio penalis intenda-
tur i crescat sicut p³ i leprosis i seminitis
i alijs fedis infirmitatib³ opp³sis. put tñ ipa
est principiu originalis equaliter hz repiri in
singulis. q³ ab vno solo i primo fonte pce-
dit. **A**d illud vō qd³ obr³ q³ pprietas intē-
sior est cū appropinquat sue origini. vō q³
illud uex est de pprietate q³ quidē dicit natu-
rā i potētiā et de illa que hz otinuari cū sua
origine sicut est in d^rute mouente i luminis
effusione. **A**lter nō hz ueritatē sicut p³. **N**ā
candela inflāmata ab alia ita bñ inflāmabit
sic inflāmabat illa. utriq³. n. deficit i pposito

tu qz illa carnis feditas plus dicit rōez priua-
tionis qz positōis. tū etiā qz illi feditatis trās-
fusio est p gñatōez in qua gñatū primū 1 se-
cundū hz eandē uim quā hēbat generās pri-
mū. ¶ Ad illud qd obī qz una aīa hz melio-
ra naturalia qz alia. rō qz si hoc uerū sit 1 cō-
cedēdū. tū qz ad puritatē inocētie oēs aīe
equales eēnt. et qz illi priuatōz directe respī-
cit originale. hīc est qz hz alia naturalia sūt
excellētia. nō tū ppter hoc intenditur cor-
ruptio originalis culpe. qm. n. dī qz tanto pe-
ior est corruptio qzto melior est natura. hoc
intelligitur f illud f qd natura p uitiū corru-
pitur. aliter. n. nō hz vitatē. qz frequēter ille
qz hz meliora naturalia nō hz ita grauiā pccā
sicut ille qz hz min⁹ bona ut i eod gñe pccā.

Secūdo qritur utrū sit ponere unū
originale ul plura. ¶ Et qz unū solū
uidetur. Primo auctoritate magrī
in lit. vbi sic ait. Uno pccō nō plib⁹ paruuli
obligati sūt. ¶ Itē hoc ipz oñditur rōne sū-
pta a cā. qz originale pccm dicitur ppter ade-
inobediētiā. ergo si una cū culpa fuit ei⁹ ino-
bediētia. uidetur qz in quocūqz replatur. sit
unicū 1 nullo mō plura. ¶ Itē hoc ipz oñditur
rōe sumpta a pena. Originali. n. uebatur ca-
rentia uisionis dei. 1 hec ē una pena. sz mltis
culpis multe debēt pene rīdere. ergo ¶
Itē hoc ipz oñditur p rpatōez ad sequelaz.
originale. n. nō solū ē ab origine sz etiā ori-
go est 1 principii omniū maloz. si ergo qd
p supabundantiā dī uni soli uenit. 1 status
est p reductōez ad unū. uidetur qz originale
pccm nō sit nisi unū solū. ¶ Item hoc ipm
uidetur in rpatōe ad subiectū. Originale
.n. est in aīa rōne iunctōis sue ad carnē. Si
ergo una est caro cum aīa iungitur 1 unica
unione unitur. 1 unitas est in aīa fm qz carnī
ut perfectibili unitur. uidetur ergo qz neces-
sario pccm originale sit unū. ¶ Itē hoc ipz
oñditur p rpatōe ad oppositū. Originale
.n. pccm est carentia debite iusticie. sed debi-
ta iusticia cui⁹ originale est priuatio in hoīe
non erat nisi una. qz in uno inocente una est
inocentia. ergo ¶ Sz 3 arguitur primo
auctoritate super illud ps. Ecce enī iniquitati-
bus conceptus sum. Glo. Iniquitates sūt ori-
ginalia pccā. et multe auctoritates sūt ad hoc
in lit. ¶ Itē hoc ipz uidetur rōib⁹ sumptis p

eandē uia p quā sumebantur ad oppositū. 1
primo rōe sumpta a cā. originale. n. peccatū
est in nobis ppter pccm primoz parentū. sz
adā 1 eua plura omiserunt pccā. ergo uidet⁹
qz plura sūt in nobis originalia. qz quā rōne
redundat in nobis pccm uiri eadē rōe pccm
mulieris. ¶ Itē hoc ipm uidetur rōne sūpta
a pena. qz unī culpe unica dī rīdere pena. sz
multa gñā penalitatū ad originale pccm rse-
quantur vt fames sitis mors infirmitas ¶
et quattuor dicit Beda nobis p pccm origi-
nale esse inflicta. f. infirmitatē. maliciā. igno-
rantia. 1 concupiam. uidetur ergo qz f diuersa
gñā penalitatū sit diuersitas originalis ¶
Itē hoc ipz uidetur p rpatōez ad capitalia
subsequentia. habitus. n. diuersi diuersifican-
tur per act⁹. 1 actus p obiecta. si ergo origi-
nale pccm reddit hoīez pcliū ad septē capi-
talia pccā que sūt diuersoz genex. uidet⁹ qz
in quolz hoīe sit multitudo originaliū ¶ Itē
hoc ipz oñditur p rpatōez ad subiectū. quia
oēs uires aīe inficiuntur per originale pccm.
multiplicatis corruptibilitatib⁹ multiplicant⁹
corruptōes. 1 in diuersis potētis diuersi sūt
habitus. ergo in unoquoqz hoīe necesse est
ponere multiplex originale. ¶ Itē hoc ipz
uidetur p rpatōez ad oppositū. qz p origina-
le pccm est priuatio oīuz vtutū cū p ipz fiat
incuruatio aīe ad uitiū oib⁹ vtutib⁹ opponit⁹.
ergo si plures rtingit i nobis repire vtutes
plures rtingit in nobis repire culpas origina-
les. ¶ Sz. dō qz sicut uult magr Hugo ori-
ginale pccm duplī dī. originale peccatū qd ē
origo oīuz pccōz. 1 sic peccatū ade dī pccm
originale. et hoc mō originale peccatū nō tū
unū est specie sz etiā unū numero. Alio mō
dī originale peccatū qd est in nobis ab origi-
ne 1 a quo etiā cetera uitiā in nobis sumunt
originē. 1 hoc mō qrim⁹ hic de unitate origi-
nalis peccati. ¶ Ad h⁹ ergo qōnis dilucidati-
onē intelligendū ē qz cū qrim⁹ de unitate ali-
cuius aut qrim⁹ de unitate f spēm 1 formaz
imūne. aut de unitate f numex 1 suppositū
Si primo mō loquamur de originali pccō sic
unitatē hz f spēm eo mō f quē dī pccm hīe
spēm. unitas aut ista in originali pccō uenit
principaliter ex pte boni qd priuat 1 ex pte
peccati ade p qd introductū est hoc ex parte
oppositi 1 ex pte principij. una. n. est f spēs
k. 4.

origina is iusticia et innocentia cuius priuatio
est originale peccatu. vna etiā fuit inobedi-
entia rōe cō totū gen^u hūanū ē corruptū. et ideo
f^r spēm originale peccatū est unū in nobis.
Si vō loqmur de unitate originalis q̄stū ad
numex sic vō q^u in uno hoīe ē unicū. et rō h^u
est q^u peccatū dupl^r numeratur. aut rōe sub
iecti in quo sicut in diuersis homib^u diuersa
sunt peccā. aut rōe act^u p^r quē hō culpabilis ef-
ficatur. sicut q^u pluries luxuriat^r ē plura habz
peccā. Neutro illoz mōz originale peccatum
multiplicatur s^z remanz indiuisū. nā in hoīe
uno una est aīa q^u p^r originale peccatū iustificatur
Ite unū hoīs una est gñatio in q^u et p^r quā
originale peccatū transfunditur. et iō originale
peccatū in uno hoīe unū est solū q̄stū ad unita-
tē f^r spēm et q̄stū ad unitatē f^r numex. et cō-
cedēde sunt rōes q^u ostēdunt hoc. **A**d illud
ergo qd^u primo obf^r in dñi de glo. Iniquitates
dicit peccā originalia. vō q^u sicut dicit mag^r
q^u frequēter in scriptura accipitur plurale p^r
singulari et ecōuerso. sicut mag^r exēplificat
in lit. **R**ō aut^r qre scriptura originale cuz sit
unū pluraliter noīat ē ppter multiplicatē i
clinationē ad malū que ex originali peccō na-
scuntur. **A**d illud q^u originale ortū habet
a peccō primoz pentū. vō est q^u quēadmodū
in gñe plūs p^r et mater sunt q̄si unū p^rincipiū
pletū ita q^u neuter eoz p^r se suffic^r q̄uis sint
diuerse persone et distincte. sic et in originalis
peccati trāsfusioe intelligēdū ē. si peccatum
ade et peccatū eue fuerunt diuersa. p^rut tñ in
originali peccato inficiebatur in utroq^u uis
gñatiua vnū peccatū originale in ple cābant
ita q^u sicut p^rincipāl^r v^t gñatiua residet pe-
nes uirū. ita etiā transfusio originalis p^rinci-
pal^r attribuit uirō. nihilomin^u tñ utriq^u attri-
buit suo mō. vñ friuola ē illa qd^u q^u q̄rit vtrū
transfundat originale si tñ uir uel tātū mul-
er peccasset. q^u cū ad gñatōes duo cōcurrant
tanq^u unū p^rincipiū nō pateret dō q^u uir in-
corrupt^r mulieri corrupte cōmiseretur ul^r ecō-
uerso. vñ. siue in statu nature institute siue
in statu nature seruari portio uiri agentis et
cōformitas ad mulierē suscipiētē cū illo actu
efficiatur una caro. **A**d illud quod obf^r de
multiplicitate penaz. vō q^u uni culpe rīdet
una penn p^rincipalis. plures aut^r p^rut eē nō p^ri-
cipales. p^rincipālē aut^r dico penā eternā. non

p^rincipālē aut^r penā t^rpālē q^u quodānō est ad
bonū ordinatiua. uel p^rincipālē uoco illā que
primo p^r culpa infligit. nō p^ricipālē. sō q^u ad
istā cōfēctur. originale aut^r una pena eterna
punitur. f. carētia uisiois dei. vñica etiā pena
t^rpālī p^rincipāl^r. f. mortalitatis. carnis. s^z ad
mortalitātē multe cōsequuntur penalitates.
Ad illud qd^u obf^r de multiplicitate inclina-
tionū. vō q^u sicut una corda rupta q^u multa
colligātur sēctur laxatio multoz. et tñ una ē
ibi laxatio et corruptio prima. sic intelligēdū
ē et in p^rposito q^u iusticia inocētie p^r originale
peccatū priuata oēs uires aīe relaxātur. vna
tñ ē corruptio loquēdo cōtūal^r. plures autē
intelligēdo cāl^r. **A**d illud vō qd^u obf^r q^u ē
corruptio diuersaz uirū. vō q^u uerū ē. s^z sic
grā ponitur eē i uirū aīe p^rut tñ cōtinuātur
ad unitatē subē aīe. et iō una ē grā in oib^u ui-
rib^u. sic et originale peccatū ē corruptio plu-
riū uirū. p^rut tñ ille uires in unitatē subē unū
carni hñt uniri. et sic intelligēdū ē uerbu illud
qd^u ab aliq^ubus cōfueuit dici. f. q^u originale inest
aīe f^r suā cōtētiā. hoc. n. nō ē intelligēdū q^u
ipaz subāz aīe originale p^r respiciat q^u. po-
tētiā. nā v^rū hui^u dicit ansel. in li. de cōceptu
uirgi. q^u tā iusticia q^u iusticia primo ē i uolū-
tate. et loq^rur ibi exp^rse de peccō originali. et
sic intelligēdo q^u originale peccatū ut culpa
ē sit primo i uoluntate. ut uirtū sit in plurib^u
potētijs ad unā subāz cōtinuatis intell^r hñe
unicū subiectū sicut sanitas una ponit^r eē in
oib^u mēbris eiusdē corpis. sicut uult aug. nō
sic aut^r ē de peccō actuali. nā peccā actualia di-
uersas potētijs respiciunt f^r q^u ad diuersos
act^u opant^r. vñ et p^r diuersos act^u introducunt
in eē. et p^r p^rea f^r diuersitatē potētiāz hñt dif-
ferre. nō sic ē de originali peccō qd^u obf^rur ex
vniōe aīe ad carnē. **A**d illud quod ultio
obf^r de opatōe ad oppositū iā p^r rñsio. nam
originale peccatū primo et p^rincipāl^riter uirtu-
tib^u nō opponitur s^z opponitur iusticie origi-
nali de q^u sepe dictū ē. et illā priuādo p^r vñs in-
clinat ad diuersa uitia. et sic inclinādo cū oib^u
uirtutib^u hñt repugnātiā. vñ rō illa nō cogit. q^u
nō arguit p^r illud quod opponit directe sed p^r
illud quod opponitur ex vñti solum.

Consequēter q̄ritur q̄stū ad tertius
articulū de pena originalis. et circa
hoc q̄runt duo. **P**rimo q̄ritur

utrum decedentes in solo originali puniantur pena ignis materialis. **S**ecundo queritur utrum puniantur pena inferioris doloris an solu carētia uisionis.

Quia primū sic proceditur. **¶** Quia utrum puuli decedentes in solo originali puniatur pena ignis materialis. **¶** Et quod sic uidetur. **¶** Aug. de tēde ad pe. firmissime tene puulos q sine sacro baptisimo o hoc seculo trāseunt eterni ignis supplicio sepiterno puniendos. **¶** Itē aug. Quis qis ita uiuere icipit ut an finiat uitā q ab ei. s. originalis obligatōe soluat si unū diei l' unū hore spacio aia uiuit i corpe necesse ē eū cū eodē corpe int mirabilia gehēne supplicia sustinere. **¶** Ex hoc expresse colligitur q originali nō tū debetur carētia uisionis s3 etiā pena ignis. **¶** Itē hoc ipz uidetur rōe. **¶** Paruuli in hac uita multas sustinet afflictiones et penalitates. aut ergo iuste. aut iniuste. nō iniuste hoc stat. qz ois pena iusta. si iuste ergo meretur hoc originalis culpa. si ergo culpa nō o3 remanere ipunita. i originale meret pena sensus. uidetur q puuli pena iensibili cruciatur. **¶** Itē illud ē dignū puniri i quo magis residet cā peccati. p q qis peccat p illa o3 torqri. s3 traductio i cā originalis peccati maxie residet penes carnē. ergo uidetur q illa potissime o3 puniri. si ergo aia merito illi culpe digna ē uisione o3 priuari multo forti' caro digna ē eternis supplicijs cruciari. **¶** Itē puulis nō restituatur corpa donata. hēbūt ergo corpa passibilia. s3 o3 passibile necesse aliqū pati uel ab extrinseco uel intrinseco maxie cū approxiat agēti actiuo. ergo uidetur q corpa puuloz aliqū patientur uel affligentur. **¶** S3 3. Aug. in ench. Mitissima sane eoz erit pena q ppter peccatū qd original' traxerūt nullū insup addiderūt. s3 si puuli carerent uisione dei i puniret igne materiali nō hērent mitissimā penā. si ergo nemo dubitat eos uisione dei priuādos. uidetur nullo mō ipos ēē ponēdū corpali supplicio puniēdos. **¶** Itē magi in littera. Pro originali peccō qd a penitib' puuli traxerūt nullaz aliā materialis ignis uel o3cie vmis penā sensuri sunt nisi q dei uisione carebūt i ppetuū. **¶** Itē hoc ipz uidetur rōe. **¶** In iustū ē plus exigere i penā q3 omissum i culpa. si ergo puulus nullo actu suo diuinū dēpfit puz. uidetur q nullū debet ei eternale tormētū. **¶** Itē acerbitas pene mō3 q3titati delcātōis. iux illud ad pef. q3tuz

glificauit se i in de. **¶** s3 aia q iuncta ē corpi puuli ifirmati i debili nullā iordinatā delectatōez in corpe sensit. ergo nō uidetur q sibi debeat acerbitas pene sensibilis. **¶** Itē horribilit' ē cōtinue i etnālī in tormētis ēē q3 oio nō ēē. si ergo o3 aiaz quā creauit sine ppetratōe ali' peccati eternis supplicijs deputaret nullū ut deretur sibi bñficiū p̄stare. nec misericordia sit cū iusticia curreret. q si hoc ē icōueniens dicere apud p̄ez misericordiaz. uidetur **¶** R2. **¶** Ad p̄dcoz itelligētā ē nōnō q hic duplex ē op̄o. **¶** Quidā. n. attēdētes rigore diuine iusticie ac siue q o3 hoiez p uno modico mortali in quo momētanea i qsi nulla fuit delcātio hoiez cruciat etnāl'. dicūt q puuli cremabūt igne materiali lōge tū mīn' q3 illi q peccauerūt peccato actuali. i hoc dicūt sēfisse aug. cū dixit i ench. penā mitissimā puuloz ēē. i in li. de fi. ad pe. **¶** Paruuli cruciabūt eterno supplicio. mitissimā. n. illā uocat penā nō absolute s3 respēu alioz nec i hoc derogat ut dicūt diuine mie q3uis pl' manifestet iusticie q3 mie p eo q mīn' malū ē i tali pena ēē q3 oio nō ēē cum nō sit ibi tāta boni priuatio. sicut manifestat aug. in li. de li. ar. i hoc dicūt ēē sūenies ut sic i originali peccō erat carētia debite iusticie i cōcupia. sic etiā in pena ēē carētia uisionis dei i afflictio ignis etnāl'. **¶** S3 cū ualde dux illud dīe uideat q o3 taz dure i tā aspe agat cū puulis sic decedēb' q oio nō poterūt uitare nec mortē culpe nec mortē nature. p̄fēz cū uideam' deū cū ipissimis i sceleratissimis peccōr' bī ultia nō iustificat age re. **¶** S3 ē alia pō mītor et magis rōcordat pietati fidei i iudicio rōis q3 qz puuli decedētes cū originali carēt iusticia i sps scā grā q ē pign' hereditatis etne priuātur i etnū uisione dei. q3 vō i carne fuit feditas. iō ponētur i loco nūi ut pote ifernali. s3 qz nō hūerūt i se actualē delectatōez peccati nec i spū nec i carne iō nō sentiūt pene ignis acerbitatē. **¶** Itē modū dōi magis approbat magri coiter. i iō ipz sustinēdo h' opionē magri sic p3 i li. rōes q ad hāc p̄ez iducūtur cōcedo. **¶** Ad illud ergo qd prio obī in dīu de v̄bis aug. o3 q3 aug. i v̄bis illis nō itēdit dicere q puuli sensibil' cruciatur. s3 itēdit eoz penā manifestare q3tū ad carētiā uisionis dei i q3tū etiā ad uisitatē. **¶** hoc ualde abūdanter exprimit plus dicēs i mīn' uolēs intel ligi. nec sine causa loquitur sic. **¶** hoc. n. facit ad

D

extirpanda illa heresis q̄ dicebat puulos nulla
pena puniri. vñ sic i morib⁹ documētū ē q̄ q̄
uult ab uno extremoy puenire ad mediū q̄ si
vz declinare ad aliud extremū sic docet phis
sic ē bñs aug. ut illa heresis extirparz q̄ dice
bat puulos ab oī pena imunes ad mediū redu
cerz. s. ad penā carētie uisiois simplr asseruit
eos cū alijs peccōib⁹ etnalr dānari. illū aut suū
itellcū explanauit ench. ubi dixit penā eoy
ēē mitissima sicut dixit magr i lit. Ad illd
q̄ ob̄ q̄ puuli multaz penalitates sustinēt in
hac uita vñ q̄ tñ t̄pāl puniri p peccō originali
sit iustū nō tñ seq̄tur q̄ etnaliter. rō h̄ ē. qz
pene t̄pales n̄ tñ sūt punitiue s. p̄motiue. vñ
de n̄ tñ affligit inimicos suos uex ē amicos
sicut p̄ i thobia r iob. r iō i afflictioe t̄pali se
neritati iusticie iuncta ē benignitas mie q̄ duo
elegāter repiri debēt i oī dī punitōe r remune
ratōe. sic aut n̄ trigeret i pena eterna repire.
hoc. n. pure eēt d̄ rigoī iusticie si aīas puuloy
ignis gehēnalis supplicij cruciary. Ad illud
q̄ ob̄ q̄ in carne maxie residz cā peccō. vñ q̄
rī cā peccati quoquomō resideat i carne hoc
ē p modū cuiusdā habit⁹ nō p modū act⁹. vñ
caro nō facit aīas puuli occupiscē s. occupiscē
bile. r ppter hoc ipa nec aīa in ipa vñ actuali
obuistiōe ignis torqueri. sed sicut aīa priuatur
uisione dei. sic etiā aīa priuatur scala sua. r i lo
co uili r tenebroso ponitur cū collocāda eēt i
celo empyreo si a talis feditatis corruptōe su
isset sanata p baptisimū efficacīā. Ad illud
q̄ ob̄ q̄ puuli nō hñt corpa dotata s. pot⁹
passibilia. vñ q̄ aliqd nō pati ab aliquo duplr
ōtingit. aut ex v̄tute quā hz in se. aut ex ordi
ne diuine iusticie. Dico ergo qz q̄ corpa puu
loy sint passiōe carentia hoc nō ē p̄p̄ v̄tute
quā hēant resistēdi in se. ppter ordinē pot⁹
diuine iusticie s. e. regulā ignis ifernalis agere
hz cū sit institutū diuine iusticie. vñ sicut idem
ignis magis cruciat maiorē peccōrē. sic i eodē
igne patiuntur corpa eoy q̄ peccauerūt peccō
actuali. puuloy vñ corpa etiā sine ipis ignib⁹
ifernalib⁹ uoluentur passiōe nō sentiāt. r tñ
nō hñt ipassibilitatē dotē. qz non sapant uim
ignis p hoc q̄ hēant a ppria v̄tute. Et si
tu obijcias mibi q̄ pati debēt ab iteritu utpo
te fame r siti cū nō hēant corpa ipassibilia et
imortalia. vñ q̄ sicut dānatoruz corpa cū sint
passibilia r defectibilia tñ diuina v̄tute susten

tante ppetuantur in uita ut ab ignib⁹ nō consu
mantur. sic r puuloy corpa eadē v̄tute diuina
in uita otinuantur ut n̄ idigeāt cibo nec potu.
nec tñ hñt illā firmitatē r soliditatē quā habe
būt corpa gloriosa.

Secundo q̄ritur v̄trū puuli decedētes
in solo originali puniātur aliquo do
lore interiori. Et q̄ sic uidetur per
illud Jo. Chriſto. q̄ dicit. Excludi bonis et̄nis
r alienū efficit ab his q̄ ppata sunt iustis tñ ge
nerat cruciatū tñ dolorē ut etiam si nulla pe
na extrinsecus torqueret hec sola sufficeret.
ergo si puuli excludentur sicut adulti. uidetur
q̄ maxie cruciabitur infiori dolore r gemitu
Itē q̄nūqz aliq̄s v̄siderat aliqd r illo priua
tur necessariū ē illud trīstari r dolere. sed oēs
hoies naturalr desiderāt beatitudinē. ergo si
puuloy aīe eterna b̄titudine priuantur. uidet⁹
q̄ ex hoc necessario detestentur. Itē aīa
puuloy dū unitur carnī obit occupiaz. cū ergo
sepatur a corpe remanet in ea infecta ōcta et
ipa pōt exire in actū. hoc ōstat. ergo pōt occu
piscere. s. occupia semp ē uel cū delectatōe ul
cū pena. cū delectatōe si hz q̄ desiderat. cum
pena si nō hz. ergo si aīe puuloy delectatōib⁹
erunt priuate. uidetur q̄ dolorib⁹ inten⁹ erūt
afflicte. Itē paruuli decedētes cū originali
r antiqui patres in limbo exītes n̄triqz priua
bātur uisione diuina. si ergo āpliori debebāt
pena puniri puuli q̄ habebāt culpā. uidetur q̄
ex ipa carentia uisionis dei aliquā tristitiā aīe
puuloy hēant. Itē maior dolor ē alicui q̄
priuatur aliquo bono sine cā q̄ q̄ priuatur
ex cā aliqua. ergo pari rōe maior vñ eē dolor
q̄ priuatur ex minori cā q̄ q̄ priuatur ex
maiori. si ergo aīe paruuloy ex minori causa
priuantur uisione diuina q̄ aīe adultoy. uidet⁹
q̄ magis doleant inten⁹. Itē aīe paruuloy
per naturā hñt affectōes. s. affectōes necesse
ē uel q̄etari uel per eas aīas affligi. inq̄etudo
enī affectōuz nō modica est afflictio. sed affe
ctōes puuloy nō erunt q̄etate. alioq̄n iā eēnt
in quadā b̄titudine. solus. n. ēs est q̄ q̄et de
sideriū aīe. ergo uidetur q̄ si aīa erit in affecti
onū uarietate r inq̄etudine q̄ erit otinue i do
lore r in afflictione. **Sz 5. Magr in littera**
Nulla aliā penā sensuri sunt puuli ignis ma
terialis uel ōcie v̄mis nisi q̄ dei uisione care
bunt in ppetuū. ergo uidetur q̄ non habent

dolore interius. **I**tem originale inest aie ex
 unione ad carnē. ergo si aliquo dolore v3 aia
 cruciari merito originalis peccati illo potissi-
 me cruciari v3 q̄ inest aie f̄ carnē. si ergo caro
 nō cremabitur igne materiali. videtur q̄ aia
 nō cruciabitur dolore spūali post hanc uitā.
Item si parvuli decedentes in originali dolo-
 bunt post hanc uitā aut dolebūt de culpa. aut
 de dāno. si de culpa dolebunt. ergo erūt iusti
 Si de dāno dolebūt cū illud dānū 7 pena carē-
 tie uisionis dei sit iusta. 7 q̄ dolet de iusto est
 iniustus. videtur q̄ in aīobus decedētib⁹ nō trā-
 sit culpa originalis sed etiā actualis. **I**tem si
 parvuli dolebunt de amissione illius summi boni.
 cū ipi uirtutē patientie nō hēant. 7 qui dolet de
 aliquo malo carens uirtute patientie murmu-
 rat 7 punitentē 7 infligētē. ergo uidetur q̄ aie
 parvulorū murmurāt 7 deū. sed nullus pōt mur-
 murare 7 deū nisi inique 7 iniuste. ergo uidet⁹
 q̄ post egressū a corpore aie decedentes i ori-
 ginali magis efficiantur inique q̄ aī qd ē im-
 possibile. **I**tem si dolent aut credūt se hēre il-
 lud bonū. aut certī sunt q̄ nunq̄ hēbunt. con-
 stat q̄ nō spectant illud bonū hndū cū nō ha-
 beant spē. si ergo dolore hnt de bono amisso
 euz certitudine nunq̄ hndi. uidetur q̄ habeāt
 despationē. s3 despatio ē acerbissima oīus pe-
 nax infernaliū. ergo parvuli punirent⁹ pena acer-
 bissima. qd ē impiū dicere. **I**tem si dolebunt
 aut in summo. aut nō in summo. si in summo dolēt
 ergo acerbissime puniuntur. si nō dolent i sū-
 mo. ergo pcessu ipis pnt magis 7 magis do-
 lere cū dolor ille ex affcōe hēat interiori ortū
 ergo in eadē dispōne manente culpa uidetur
 q̄ in eis crescat pena. que duo incōpossibilia.
R. Ad p̄dictorū intelligētā est notādū q̄
 q̄ sup hac qōne nec exp̄sse loq̄tur scriptura.
 nec exp̄sse eā sancti determinant. iō doctores
 theologie hīc ōria opinātur. Quidā. n. uolūt
 dicere q̄ parvuli carebunt 7 cognitione 7 dolo-
 re. cognitione quidez carebunt exigente iusti-
 cia. dolore carebunt exigente misericordia. iu-
 sticia nanq̄ exigit ut non detur eis post hanc
 uitā donū aliquod cognitionis qd in hac uita
 nō habuerūt. n̄ sicut caruerūt cognitōe fidei
 7 oī genere cognitōis intellectiue illi q̄ mortui
 sunt ante usū rōis sic etiā carebunt post hanc
 uitā. nec diuturnitate ipis addiscent sicut nec

maiores qui nihil plus sciunt qm moriuntur q̄
 qm nascuntur 7 si multo tpe uixerunt. **M**iseri-
 cordia exigit ut non habeant penam actualis
 doloris cū non habuerunt maculā culpe actu-
 alis. 7 ideo iusto suo iudicio priuat eos oīum
 eoz cognitione que possent eis inferre dolorē
Melius est enim talia ignorare q̄ scire sicut
 peccatori prono ad peccatū melius est ignora-
 re q̄ nosse ea que eum inclinant ad peccatū.
Sed q̄ difficile ē intelligere q̄ anima sepata
 non habeat usum rōis 7 non cognoscat ea
 saltem quoz cognitio ē ei naturaliter imp̄ssa.
 cum ex parte corporis impedimentū non ha-
 beat. **I**deo alij aliter opinantur. q̄ anime par-
 uulorū 7 habebunt cognitionē 7 habebūt etiā
 dolores. scient se illo bono merito originalis
 culpe esse priuatos. 7 p̄pterea dolorem habe-
 bunt 7 affectiones doloris in eis alternabunt.
Attamen non habebunt dolorē qui debeat dici
 uermis. quia non habebunt remorsū q̄ per-
 diderint illud bonum p̄pter p̄pria negligē-
 tiam 7 contemptū. et pro tanto dolor eoz erit
 multo mitior q̄ dolor adultorū. **S**ed quo-
 niā plura uidentur inconueniētia sequi si po-
 natur ipsos dolere sicut in opponēdo mōstra-
 tum est. tum p̄pter hoc q̄ dolor ille est absq̄
 patientia 7 absq̄ spe 7 cum murmure 7 despe-
 ratione. tum etiā quia dolor anime reducat
 in carnem. 7 si talis dolor ex deliberatione p-
 cedit non uidetur esse absq̄ actuali obliquati-
 one. **P**ropter hec 7 his similia est tertius mo-
 dus dicendi. s. q̄ anime paruulorū carebunt
 actuali dolore 7 afflictione non tamen carebūt
 cognitione. et illud potest satis rōnabiliter in-
 telligi per hunc modum. decedentes enim in
 solo originali quasi mediū tenent inter ha-
 bētes gratiam 7 culpam actualem. et quia sta-
 tus retributōis debet respondere statui uite
 presentis in tali statu debent anime paruulorū
 poni ut quasi mediū teneant inter beatos et
 eternis ignibus cruciatos. quoniā ergo beati
 carent malo pene sensus 7 cum hoc habent
 dei uisionem. damnati e contrario sunt in te-
 nebris 7 puniuntur pena sensibili. paruuli fm
 rectum ordinem diuine equitatis debent omu-
 nicare in iuno cum damnatis. 7 in alijs cum be-
 atis. sed non possunt omunicare cum beatis i
 habēdo diuinā p̄ntiā. q̄ tūc in nullo coicarent

cū dānatis, pñtia. n. uisiois dei nō stat cū pena
sensibili. iō cū btis coicāt i hoc q. carēt oī af-
fictōe exteriori. cū dānatis vō i eo q. priuāt
uisioe dei 7 lucis corporalis. puuli ergo sicut di-
uino iudicio iusto inter btōs 7 simplr misos
qsi i medio cōstituti hoc nouerunt. 7 tñ ex una
pte cōsideratio gñat desolatōez. ex altera cōso-
lationē. ita eq lance diuino iudicio eoz cog-
nitio 7 affectio liberatur 7 i tali statu ppetuatur
vt vō tristitia deiciat nec letitia reficiat. et in
hoc mirabilr cōdicitur ordo sapie diuie q. cōtra
nouit suis locis disponere 7 ad sui gloriā ordi-
nare. nā sicut in btis potissime manifestat mi-
sericordia. 7 in dānatis claret iusticia potissime
sic in istis manifestat misericordia simul 7 iusti-
cia. Et ex hoc p3 q. nō facit deus frustra aias
qō nouit de corpe añ susceptōez baptismatis
egressuras. oia. n. facit vō ad gloriā suā man-
festandā. vñ si tu qras qd puuli faciāt. vtrum
addiscant uel cōferant. uel aliqō aliud op⁹ exer-
ceant. breuiter ego rīdeo q. diuie iusticie eq-
tas 7 immutabilitas in eodē statu q̄tū ad corp⁹
7 q̄tū ad aias. siue quo ad cognitīnā 7 quo ad
affectīuā ppetualr eos cōsolidat ut nec pficiāt
nec deficiāt. nec letētur nec tristātur s3 semp
sic uniformiter maneant. ut sint materia lau-
dandi diuinū iudiciū qō sic est equū 7 iustū ut
nullū bonū remaneat irremuneratū. nullū ma-
lū remaneat ipunitū. 7 pfectissime teneat me-
diū inter supflūū 7 dīminutū. ergo hāc pōnē
cedēde sūt rōes cōdētes q. puuli nō sentiāt
spūalē dolorē. Ad illud vō qō obr i dñm
de **Jo Chriſto**. vñ q. intelligit de his q. exclu-
dūt merito actualis pccī q. vñ cōscie 7 remor-
sū sunt hīuri. 7 iō nō h3 locū in puulis. Ad
illud qō obr q. tristitia necessario sequitur qñ
desideriū nō impletur. vñ q. uex ē qñ nec implet
in se nec fit recōpēsatio 7 estimatōez deside-
rantis. qñ aut aliq. recōpēsatio fit nō ē necesse
tristari sicut multi q. uellēt eē in paradiso bñ cō-
solantur de statu uite pñtis. q. cōtēti sunt his
q. hñt q̄uis modicū hēant. sic 7 in puulis itel-
legendū ē eē q. eis sufficiat stat⁹ suus. nec ele-
uant oculos ad opes q̄s hñe nō pñt. Ad illō
qō obr q. aia puuli h3 cōcupiāz. vñ q. sicut in
hac uita nec cōcupiuit nec desiderauit aliqd qō
nō debnerit. sic etiā nec in futura uita. sed ipsi
diuina sñia collocati erūt iter fugā 7 appetitū
ita q. neutz eis dīnabitur. 7 iō nec hēbūt gau-

diū actuale nec actuale supplicii. an. n. repri-
mitur p. alex. Ad illud qō obr de scis pñ-
tus. vñ q. scī pñs spēs 7 certitudine hēbāt d
futura gloria dāda 7 grāz etiā hēbant p. quaz
dñm aliquo mō cognoscebāt. 7 iō non seqtur
q. eq̄lī punirentur ut puuli eo q. plus hēbāt
cōsolatōis. Ad illud qō obr q. maior dolor
ē alicui cū priuāt sine cā. vñ q. puuli bñ scient
ex cā se eē priuatos. s3 q. illā cāz nō a se ha-
buerūt s3 aliūde cōxerūt. iō nec dolorē nec re-
morſū hēbūt. vñ aut p̄dictū intellr i punitiōe
iusta in q. punit⁹ puniti remunerat. sic aut nō
ē in pposito. Ad ultimū vñ q. affcōes pu-
loz stabiliūt iudicio eq̄tatis diuie. nō tñ totalr
q̄etātur. sicut affcōes btōz i pñia. vñ sit dñt
imunitas a passiōe seu a sensu pene in puulis
7 btis q. i btis ē dos in puulis nō sicut dictū ē
sic itelligēdū ē de q̄etatiōe ex pte affcōz aie.
In pte ista q̄es sūt circa lit. 7 primo
q̄ritur de hoc qō dicit. pñt intelligi
p̄la pccā i una tran⁹ gressiōe ade. **Si**
n. hoc uex ē tūc pari rōe i quolz uno pccō ē
multitudo pccōz. si cōsideretur illa rō assignā-
di diuersa pccā in uno pccō quā aug. ponit in
lit. q̄l3. n. cū peccat inficit aias suā. q. pccm ē
mors aie. q̄l3 etiā trāsgreditur mandatū dñi
ergo ē ibi homicidiū 7 inobediā. Itē si fuit
ibi p̄laltas pccōz. ergo uidet q. i quolz p
uulo sit multitudo originaliū. q. si tu dicas q.
non fuit transmissum originale rōne omniū s3
rōe alic⁹. q̄ntur ergo rōe c⁹ fuerit trāsfusū. s.
utū rōe gula uel supbie l' inobediē. Et q. rōe
inobediē uidet. Ro. v. Per inobediāz pccm in
trauit i mūdū. q. aut fuerit gula uidet. Quacū
q. die comederitis morte moriemī. 7 rō cōcor
daret. q. originale pccm trāsfūcti mediāte p-
pagatiōe carnis. ergo trāsfūcti rōe pccī carnal
ergo si nō fuit ibi pccm carnale nisi gula. ergo
q. aut fuerit supbia uidet auctoritate aug.
.i. l. vij. pte primi li. de sacris. Prop̄ eleuatōz
aiois eleuat⁹. q. n. p. elatōz tumultu ignorātia
p̄cussus. lume vitatis amisit. 7 paz an hoc. q.
sp̄s p supbiā tumēs obediāz nō tenuit. idcirco
ignorātia sp̄s creator carne vō cōcupia dāna-
uit. q̄rit ergo rōe c⁹ hī originale principaliter
trāsfundit cū oia dicat hec aug. fuisse i primo
pccō. R. vñ q. pccm ade sicut 7 alia pccā i
vno gñe ē principaliter. nīl ilomin⁹ tñ ex q̄dā
adaptatiōe fm diuersos effect⁹ 7 circūstātiās

diuersas dī se claudere pccōz gñā. nō qđ in
ipā sit culpaz multiplicitas loqndo eternalr
s p qđā metaphora. nihilomin⁹ tñ sicut s
explanatū fuit i cōsumatōe i ppetratōe unī
peccati attingit diuersa repere pccā ut supbia
uel auaricia in primordio. i gula in pgressu
i inobediētia in cōsumatōe peccati primoz
pentū i maxie eue. ¶ Ad illud ergo qđ qđ
tur utz rōe hoz oīuz uel rōe alie illoz spālī
trāsfūdatur originale pccm. dico qđ rōe oīuz
s differēter. nā supbia respicit illā trāsfusio
nē corpālī qđ calī. i gula qđ materialī. et
iobediētia qđ formalī. pccm. n. ade formalī
loquendo fuit pccm iobediē. materialī vō qđ
fuit efus ligni fuit pccm gule. s calī qđ fuit
ppī acqđēda excellētia fuit peccatū supbie.
Et p hoc p rñsio ad obiecta. ¶ Itē qđ de
hoc qđ dicit de pccō ade. Nō ē putādū pccm
ade graui⁹ fuisse qđ pccm i spz scūz. Hoc. n.
uidetur falsū. qđ mai⁹ malū ē qđ corrūpit to
tā naturā qđ qđ corrūpit vnā solā psonā. s
pccm ade totā naturā corrūpebat. peccatū i
spz scūz vnā solā psonā. ergo. ¶ R. vō
qđ hec. q. definita fuit s cū agebat v pccō
ade. iō breuiter dixisse sufficiat qđ ex diuer
sis cāis vnū peccatū dī ēē mai⁹ altero ppter
qđ notandū qđ multis modis dī peccatū unū
ēē mai⁹ siue graui⁹ alio. Primo mō cālitate.
et sic peccatū diaboli dī ēē mai⁹ cū inuidia
mors introiuit in orbē terraz. Scōdo modo
gñalitate. et sic pccm primi pentis dī fuisse
mai⁹ qđ in totū gen⁹ huanū se diffudit. Ter
tio mō enormitate. i sic peccatū iude dī ēē
mai⁹ qđ uendidit deū. Quarto mō igratitu
dine. i sic peccatū illi dī ēē mai⁹ qđ plura pci
pit dona grāz. Quito mō piculositate. i sic
peccatū ignorātie dī ēē maximū qđ piculosū
Sexto mō isepabilitate. i sic peccatū cupid
tatis dī ēē maximū. qđ cū alia uitia cū hoīe
cōfuescant sola auaritia iuuenescit. Septio
mō iportunitate. i sic supbia dī ēē maxia qđ
etiā ex ipis bonis opib⁹ cōfigit. Octauo mō
pnitate. i sic luxuria dī ēē graui⁹ ad quā ho
mines magis pñi. Nonno mō maioris grē
ipugnatōe. i sic peccatū i spz scūz dī ēē ma
ximū. Decimo mō rōe maioris offense. et
sic peccatū idolatrie dī ēē maximū. Undeci
mo mō rōe facilitatis resistendi. i sic dicunt
magi qđ peccatū ade fuerit graui⁹simū.

Duodécimo mō rōe maioris improbitatis atqz
libidinis. i sic cuiusqz gñis peccatum magis
potest fieri altero. ¶ R. xij. modi cōfueuerūt a
doctorib⁹ assignari. fortasse i alij appebunt
modi. s illi sufficiāt tanqz magis cōfueti. Et
p hoc p rñsio ad illud qđ obr. ¶ Itē qđ dicit
de hoc qđ dicit. qđ peccatū cōmissū ē ab hoīe
qñ tota natura i eo cōsistebat. iō tota natura
in eo corrupta ē. Ex hoc ergo uidetur qđ si
adā ppetraisset aliqđ peccatū qđ illud cū i eo
esset tota natura qđ totā naturā corrupisset.
¶ S. 5. Ponatur qđ adā solo cōsensu peccasset
cū corp⁹ i actu peccati aīe non cōcasset. ergo
caro nō fuisset ifecta. ergo nec originalis cul
pa transfusa. ¶ Itē pñia in integrū restituit
ea qđ pens pdidit cōpū nō restituit ea qđ sunt
origis. ergo si hō tñ mentalī peccasset oīo
p pñiaz refigeret. nō ergo qđ originale culpā
transfunderet. ppter hoc ē qđ vtrū si peccasset
alio gñe peccati originale transfudisset. ¶
R. vō qđ hoc duplex fuit opio. qđā. n. dī ē
uoluerunt qđ oē peccatū sit puaricatio legis
diuine i celestiu inobedia mandatorz i p oē
peccatū auertat aīa a deo i fiat rebellis. quo
cūqz gñe peccati adā peccasset rebellionē car
nis i sps incurrisz. ¶ Itē cū oē peccatū sit
iusticia quocūqz gñe peccati peccasset adā
priuat⁹ fuisse iusticia quā hēbat. ¶ Itē cū oē
peccatū mortale sit mors aīe. p qbz incurrisz
carnis mortalitatem. cū ergo ista faciāt origia
le trāsfūdi tēuerūt qđ adā transfudisset quo
qđ gñe peccati peccasset. i hoc uidetur sona
re vbu magi. Im hanc pōne de facili rñdet
ad illud qđ obr. qđ sicut uidem⁹ qđ p peccatis
spūalib⁹ caro cruciatur in inferno. i hoc qđ nī
hil aliud ē carnē cruciari qđ uolūtātē cruciari
in carne. sic i in pposito uoluerunt dī ēē
potuit ut p pccō qđ cōmississet spūalī punire
tur corpālī. ¶ Ali⁹ mod⁹ vō est qđ si adam
mortalī peccasset s mandatū illud nō fuisset
transgressus nō transfunderet originale. i rō
hui⁹ est. qđ p solā trāsgressione illi⁹ mādātī
cōminat⁹ ē ei dñs mortē sicut ps. ij. gñ. et fm
hanc pōne vbu magi qđ dī in lit. intelligit
p supposita transgressiōe illi⁹ mādātī cui ad
iuncta erat mortalitatis pena. primus tamē
modus dicendi uidetur esse probabili⁹. qđ
uis enī scriptura nō cōminetur mortē nisi p
illa inobediētia. nō absurde tñ illa cōminatio

Distinctio.

intell^r se extendere ad oēs mortale culpā. qđ aut illoz uer^o sit dubiū ē nec ē ibi magna uis faciēda. qz modica ē utilitas ⁊ nulla sciēdi necessitas. ¶ Itē qritur de hoc qđ dicit. Si hō iuste in carne uixerit nō oīnue meret eā mortē nō ppeti quā traxit a ppagatōe peccati. Hoc n. uidetur incōueniēter dictū. si. n. nulla pena debetur hōi nisi merito culpe. et hō in carne adeo pōt iuste uiuere ut sit dign^o statū euolare. uidetur qđ in eo nō si meritum alie^o pene nec mortis nec alteri^o. ¶ Item si mors debetur cui^o iusto p peccō. uidetur ergo qđ nulla grā fuerit i martyrib^o qđ mortui sunt p xpo sicut nec in latronib^o qđ suspendunt p latrociniū. ¶ Iux^o hoc qritur si mors debet hōi p originali peccō. ⁊ cū unicū ē in hoīe originale peccū qđ iusticia fuit i lazaro qđ bis mortuus ē. ¶ R. dō qđ nulla vnqz iusticia absoluit hoīes a debito mortis p eo qđ oīs iusticia qđ est i nobis respicit uoluntatē ⁊ ē psonalis. mors vō ē pena naturalis. ⁊ iō p nullā iusticiā dign^o ē hō a morte absolui. nec vō sua benignitate aliquē a morte liberauit. nū p p illi^o fuit firmitatē qđ dictū ē gñ. iij. Puluis es ⁊ i pul. ⁊. nū etiā ut fides locū hōe possit. ¶ Ad illud qđ qritur de martyrib^o. dō qđ illud qđ vno mō ē debitū si ex charitate fiat pōt fieri gratū. martyres aut qz mortē uolūtariē sustinuerūt quā effugere potuerūt. imo morti p xpo se añ tpus obtulerunt. mors qđ alias eet pena fuit eis ualde meritoria. qz vō eam ualde reputat p ciosa ex hac duplici cā qđ tacta ē. ¶ Ad illō de lazaro dō qđ prima mors fuit ad manifestandū glāz dei. ⁊ illud suppli cū recōpēsātū ē p vñs bñficiū. qz hoc ipso qđ suscitāt^o ē fuit ei āpliatū ad spaciū. ⁊ melius erat ei sic bis mori qđ si sel^o mortu^o fuisset. iō cū hoc alicui pstat ut suscitē^o magis reputat sibi pstat bñficiū qđ inferri supplicium.

Distinctio. xxxiij.

Dist pccā v peccō actuali ⁊. Illa totalis ps fi li. i qđ mag^o agit de lapsu hoīs diuisa fuit i tres partes f qđ tripl^r cōtigit cōsiderare corruptōz peccati. Duab^o pti^o bñficiis i qđ mag^o egit de peccō quo psona corrūpit natura. ⁊ itē de peccō quo natura corrūpit psonā utpote de originali. seq^our hic tertia ps i qđ agit de peccō i quo psona corrūpit se hoc est

de peccō actuali. ⁊ hoc durat usqz ad finē lib^oi. Diuiditur aut hec ps i duas. In prima determinat de peccō siue de malo f id qđ ē. Scđo vō qual^r a uolūtate hēat malū siue peccatū cōmitti. infra. vi. xxxviij. Post pccā de uolūtate ⁊. Prima hz duas. In prima determinat de peccō siue de malo f ei^o cālitatē. fō vō f ei^o qđ dicitur. infra. vi. xxxv. Post hoc uidēdū ē qđ sit peccū. Prima ps cōtinet pntē vi. ⁊ diuiditur in duas. In prima agit mag^o de malo cōtū ad cāz originale. In s^a de malo cōtū ad subiectū siue cāz efficiētē. ibi Offēsa origie malū ⁊. Prima hz tres ptes. In prima apit suā intēōz in gñali. In s^a vō oñdit qđ malū ortū hz a cā bona. ibi Lā ⁊ origo ⁊. In t^a vō qđ ē a uolūtate libera. ibi Mala aut uolūtates ⁊. Sil^r s^a ps p^rincipalis hz tres. In p^ria oñdit qđ malū ē i bono cōfirmās hoc auctoritate aug. fō vō elicit qđdā cor^rel^rm. f. qđ in his d^ris fallit regula dialecticōz. ibi Ideoqz i his d^ris ⁊. In t^a vō ⁊ vltia remouet qđ dā dubiū. ibi Ad hoc aut qđ dictū ē ⁊. et sic supposito qđ malū sit duo manifestat mag^o de malo. a quo sit ⁊ in quo.

Intelligētiā h^o pti^o f duo qđ mag^o cōtinet i lit. icidit hic qđ vō duo p^rincipali^o. ¶ Primo qritur a quo sit malū tāqz ab originali p^rincipio. ¶ Scđo in quo sit tāqz i subiecto. ¶ Circa primū qritur tria. ¶ Primo qrit^o v^oz malū sit a bono uel a malo. ¶ Scđo v^oz sit a bono ut efficiēte uel deficiēte. ¶ T^rtio utrū sit ab intētiōe uel p^reter intētiōez.

Circa primū sic pceditur ⁊ qrit^o utrū malū sit a bono ut ab origine. Et qđ sic uidē^o. primo auctoritate aug. de li. ar. vbi sic ait. Malū ē sp^reto icōmutabili bono reb^o cōmutabilib^o adherere qđ faci^o m^o libero uolūtatis arbitrio. si ergo lib^oz ar. ē bonū cū peccū sit a libero ar. peccū siue malū ē a bono. ¶ Itē hoc ipm uidetur exēplo. Esto qđ nihil eet nisi libera uolūtās cōstat qđ ipa amāz seipaz ⁊ possz se amare imoderate ⁊ uitōse. f. tal^r amor nō ē sine malicia. ergo tūc peccū fiet. ⁊ nō nisi a bono. ergo ⁊. Itē rōne. malū ē uitupabile i se ⁊ uitupabile redit acterē. f. nihil uitupandū i sua actōe nisi aliquo mō possz facer^o bonū l^r nisi hēat natālē appetitōz ad hoc. oē at tale ē bonū. ergo nihil